

Karoliina Vitie

VERKKOJULKAISU
SUOMI ESPANJA SEURA RY:LLE
Sinivalkoinen Valencia -blogi

Opinnäytetyö

Johdon assistenttityön ja kielten koulutusohjelma

Marraskuu 2015

KYAMK
University of Applied Sciences

Tekijä	Tutkinto	Aika
Karoliina Vitie	Tradenomi	Marraskuu 2015
Opinnäytetyön nimi		
Verkkojulkaisu Suomi Espanja Seura ry:lle Sinivalkoinen Valencia -blogi		33 sivua 4 liitesivua
Toimeksiantaja		
Suomi Espanja Seura ry		
Ohjaaja		
Lehtori Nina Hartikainen		
Tiivistelmä		
Opinnäytetyöni on toiminnallinen opinnäytetyö, jonka tuotoksena on verkkojulkaisu Blogger-julkaisualustalla. Blogin nimi, Sinivalkoinen Valencia, viittaa tuotoksen sisältöön: blogi kertoo Valencian kaupungista suomalaisten näkökulmasta. Aihe yhdistää luovalla tavalla koulutusohjelmani kaksi osaamisaluetta, jotka ovat viestinnän sekä kielten ja kulttuurin suuntautumisvaihtoehdot. Blogin julkaisut on koostettu itseni mukaan lukien seitsemän suomalaistaustaisen henkilön haastattelujen pohjalta. Haastattelut on suunniteltu ja järjestetty Valenciassa keväällä 2015 vaihto-opintojeni aikana. Blogijulkaisut ajoittuvat toukokuun ja lokakuun 2015 välille. Verkkojulkaisun suunnittelun, perustamisen ja ylläpidon lisäksi opinnäytetyöni sisältää perinteisempää viestintää aikakauslehtiartikkeleiden muodossa. Suomi Espanja Seura ry:n SES-jäsenlehdessä julkaistiin vuonna 2014 ja 2015 kirjoittamiani artikkeleita Valenciaan ja verkkojulkaisuuni liittyen. Blogi on kokonaan suomenkielinen ja sen kohderyhmä on toimeksiantaja Suomi Espanja Seura ry:n jäsenistö sekä muut aiheesta kiinnostuneet suomalaiset. Tuotosteni, verkkojulkaisun ja lehtiartikkeleiden, tavoite on tarjota tietoa espanjalaisesta ja valencialaisesta kulttuurista ja lisätä kiinnostusta sitä kohtaan. Opinnäytetyön tavoite on täten linjassa toimeksiantajan omien tavoitteiden kanssa. Työn tärkein tulos on uuden, kohderyhmää puhuttelevan tiedon tuottaminen toimeksiannon mukaisella tavalla. Merkittävien lähteiden tuotoksessa ovat henkilöhaastattelut, joihin perustuen laadin julkaisut. Työssä korostuvat monipuolinen viestinnän osaaminen, itsenäinen työskentelyote ja projektinhallintataidot.		
Asiasanat		
blogi, haastattelu, ulkosuomalaiset, Valencia, verkkojulkaisu		

Author	Degree	Time
Karoliina Vitie	Bachelor of Business Administration	November 2015
Thesis Title		
Blog on Valencia from the Finnish Point of View		33 pages 4 pages of appendices
Commissioned by		
Suomi Espanja Seura ry / Finland Spain registered association		
Supervisor		
Nina Hartikainen, Senior Lecturer		
Abstract		
This thesis is based on the need of easily accessible information about the city of Valencia from the Finnish point of view. The objectives of the thesis are to increase interest in Spain and Valencia and to increase the knowledge of Spanish and Valencian culture amongst the members of the Finland Spain registered association. The practical part was to establish an online blog. The theme of the blog is to present Valencia in an attractive perspective in order to inspire readers to visit the city and search more information on Spain. The blog posts are informative as well as entertaining. All the material is based on interviews of Finnish people who have experiences about Valencia and interesting stories to share about the theme. The interviews were performed during the spring of 2015. Since the writings include subjective opinions and stories of real people, the style of the blog is rather personal and authentic than commercial. The blog should not resemble an advertisement or a travel guidebook. The blog received positive feedback from the readers, the people interviewed on it and, most importantly, the association as the ordering party. The information on Spain is spread in an interesting and innovative way, as the stories which have never been published before are now available for the readers, hence, the objectives are successfully fulfilled.		
Keywords		
blog, interview, online communication, Valencia		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	SUOMI ESPANJA SEURA RY	7
2.1	Perustiedot	7
2.2	Seuran jäsenyys.....	8
2.3	Seuran toiminta.....	10
2.4	Toimeksianto	10
3	VERKKOJULKAISUT	12
3.1	Tyyli ja tehokeinot.....	12
3.2	Tavoite.....	14
3.3	Kohderyhmä ja sen rajaaminen	15
3.4	Kohderyhmän huomioiminen	15
3.5	Blogipohjan valinta.....	17
3.6	Blogin näkyvyys.....	18
3.7	Verkkojulkaisun ja aikakauslehtiartikkeleiden suhde	19
4	KUVAT.....	20
4.1	Verkkojulkaisun valokuvat	20
4.2	Tekijänoikeudet.....	22
5	HAASTATTELUT.....	23
5.1	Haastattelun suunnittelu	23
5.2	Haastateltavien hankkiminen.....	24
5.3	Kysymysten muotoilu.....	24
5.4	Haastattelun kulku	25
5.5	Artikkelin tuottaminen haastattelun pohjalta	27
6	TULOKSEN TARKASTELU.....	28
LIITTEET		
	Liite 1. SES-lehdessä julkaistu lehtiartikkeli	
	Liite 2. SES-lehdessä ja blogissa julkaistu artikkeli	

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aihe syntyi halustani yhdistää koulutusohjelmani painotuksia sekä kulttuurin että viestinnän osaamisalueilta. Vietin lukuvuoden 2014–2015 vaihto-opiskelijana Espanjassa, Valenciassa, mikä oli minulle inspiraation lähde toiminnalliseen opinnäytetyöhöni. Tuotoksena opinnäytetyössäni on Sinivalkoinen Valencia -blogi, jossa julkaisen Valenciassa asuvien ja asuneiden suomalaisten kokemuksia Valencian kaupungista.

Suomi Espanja Seura ry on ennenkin ollut toimeksiantajana esimerkiksi matkailualan opiskelijoiden opinnäytetöille. Seuralla oli myönteisiä kokemuksia yhteistyöstä opiskelijoiden kanssa, ja minunkin ehdotukseni opinnäytetyön tekemisestä seuralle toivottiin tervetulleeksi. Tapasin ennen vaihtojaksoani seuran puheenjohtajan, Martti Perttulan, ja hahmottelimme yhdessä opinnäytetyöni sisältöä. Hän oli vakuuttunut innostuksestani ja osaamisestani. Keskustelumme pohjalta sain melko vapaat kädet opinnäytetyön aiheen rajaamiseen. Halusin huomioida työssäni seuran toiveen itsenäisestä työskentelyotteesta sekä erityisesti seuran toiminta-ajatuksen. Tavoitteet opinnäytetyöni tuotokselle eli Sinivalkoinen Valencia -blogilleni ovat yhteneväiset seuran tavoitteiden kanssa, eli tähtäimessä on lisätä kiinnostusta ja tietämystä espanjalaisesta kulttuurista Suomessa.

Idea Valencian suomalaisia koskevasta verkkojulkaisusta lähti siitä, että asuin itse Valencian kaupungissa ja olisin kaivannut sekä ennen vaihtovuottani että sen aikana muiden suomalaisten kokemuksia ja vinkkejä, mutta löysin valitettavan vähän tietoa ja kokemuksia Valenciasta ja sen kulttuurista. Suomalaisen suosimista aurinkorannikon kohteista, kuten Torreviejasta ja Fuengirolasta on internetissä paljon asiaa, sillä niiden suomalaisväestö on yhteisöllistä ja aktiivista. Turistien suosimista suurkaupungeista Madridista ja Barcelonasta löytyi myös kokemuksia helposti. Valencialla olisi paljon tarjottavaa suomalaisillekin matkailijoille, mutta se on jäänyt turhan vähälle huomiolle, joten halusin tarjota siitä tietoa Suomi Espanja Seura ry:n jäseniä ja muita Espanjasta kiinnostuneita suomalaisia puhuttelevalla tavalla.

Hyödynnän opinnäytetyössäni verkkoviestintää, koska se on modernin viestinnän väline, jonka hallinta täydentää ammattiosaamistani. Verkkojulkaisu on

kohderyhmän kannalta helposti tavoitettavissa lukijan olinpaikasta riippumatta. Tarkoitus ei ole koota asiakeskeistä tietopakettia, koska matkaopas-tyyppisiä esitteitä on jo olemassa. Haluan tuoreen lähestymistavan, joten tutustutan blogin lukijat valencialaiseen kulttuuriin haastattelemieni suomalaisten omien tarinoiden ja kokemusten pohjalta. Minulle oli tärkeää pitää mukana tarinallinen, henkilökohtainen ote, sillä aitous vetoaa lukijaan ja on ominaista koukuttavissa blogeissa. Kiehtovat henkilö kuvat ovat minulle itselleni mieluisa kirjallisuuden laji. Erityisen kiinnostavaa minusta on, kun kyseessä ei ole varsinainen julkisuuden henkilö, sillä tavalliset ihmiset on helpompi nähdä vertaisinaan ja ajatella: tuo voisi olla minun tarinani. Tahdon jakaa persoonallisia, hyödyllisiä ja haastateltavieni näköisiä kokemuksia Valenciasta. Tieto ja viihdyttävyyys kulkevat käsi kädessä, mikä on mielestäni toimiva yhdistelmä, kun tavoite on lisätä kiinnostusta Valenciaa kohtaan.

Oman aiheeni rajaamisen lisäksi myös teoreettisen viitekehyksen rajaaminen oli minulle tärkeää. Painotan tässä opinnäytetyössäni erityisesti niitä lähteitä, joista oli minulle käytännön hyötyä tuotosta laatiessani. Aiheiden osalta perehdyn niihin osa-alueisiin, jotka projektini toteutuksen kannalta olivat kaikkein olennaisimpia, eli verkkojulkaisuun ja haastatteluun. Opinnäytetyöni on monipuolinen viestinnällinen kokonaisuus, johon sisältyy esimerkiksi suunnittelua, haastattelua, kirjoittamista, verkkomedian ja kaiken bloggaukseen liittyvän tutkimista, espanjalaiseen kulttuuriin perehtymistä ja vuorovaikutustaitoja. Ymmärrettävästi kaikki nämä teemat eivät olleet yhtä merkittäviä työssäni ja sivuamieni aihealueiden kenttä on todella laaja. Päätin keskittyä olennaiseen, sillä tiedon paljous muodostui osittain jopa ongelmaksi. Opinnäytetyöhöni liittyviä aiheita käsittelevää materiaalia on verkossa runsaasti, mutta kirjoitusten pohja on esimerkiksi muissa blogeissa ja keskustelupalstoilla usein tieteellisesti kestänyt ja kirjoittajien subjektiivisiin mielipiteisiin perustuvaa ”kirjoittelua”. Vinkkejä verkossa jakavat niin viestinnän ammattilaiset kuin harrastelijatkin. Lähdekritiikin merkitys korostui projektia tehdessäni, joten olin erityisen huolellinen lähdeosteni arvioinnissa. Valitsin lähteikseni viestinnän ammattilaisten tunnettuja julkaisuja, joita todellisuudessakin käytin oppimateriaalina, kun perehdytin itseäni verkkokirjoittamisen saloihin. Tavoittelen käytännöllä kättä käsittelevää tapaa, jossa projektini vaiheet ja valinnat on perusteltu teoriapohjan avulla. Näin teoreettinen tietopohja ja käytännön ratkaisuni kulkevat

tekstissä rinnakkain helposti seurattavalla, loogisella tavalla ja lähdeteoksien suhde omaan tuotokseeni on aina kirjoitettu auki.

Toiminnallinen opinnäytetyöni tuotos eli Sinivalkoinen Valencia -blogi on rakenteeltaan projekti, joka etenee työvaihe kerrallaan. Ensimmäinen työvaiheeni oli toimeksiannon rajaus, minkä jälkeen määrittelin verkkojulkaisun tavoitteen ja tyylin. Käytin tavoitetta ja tyyliä ohjeistukseni seuraavassa vaiheessa, joka oli haastattelujen suunnittelu ja toteutus. Lopulta koostin verkkoon julkaisut haastattelujen pohjalta. Näiden päävaiheiden lisäksi tein opinnäytetyön raporttiosaa rinnakkain tuotoksen kanssa sekä lehtiartikkelit erikseen. Tulevissa luvuissa kerron toimeksiantajasta, verkkojulkaisuista ja työvaiheistani tuotoksen parissa. Lopuksi arvioin kokonaisuuden onnistumista ja tavoitteiden saavuttamista.

2 SUOMI ESPANJA SEURA RY

2.1 Perustiedot

Suomi Espanja Seura ry on perustettu vuonna 1957. Se on ystävyysseura, joka edistää Suomen ja Espanjan välistä suhdetoimintaa ja lisää maiden keskinäistä tuntemusta. Tällä hetkellä jäseniä on noin 600, joista enemmistö on yli 50-vuotiaita, Suomessa asuvia suomalaisia (Suomi Espanja Seura ry:n kotisivut, 2015).

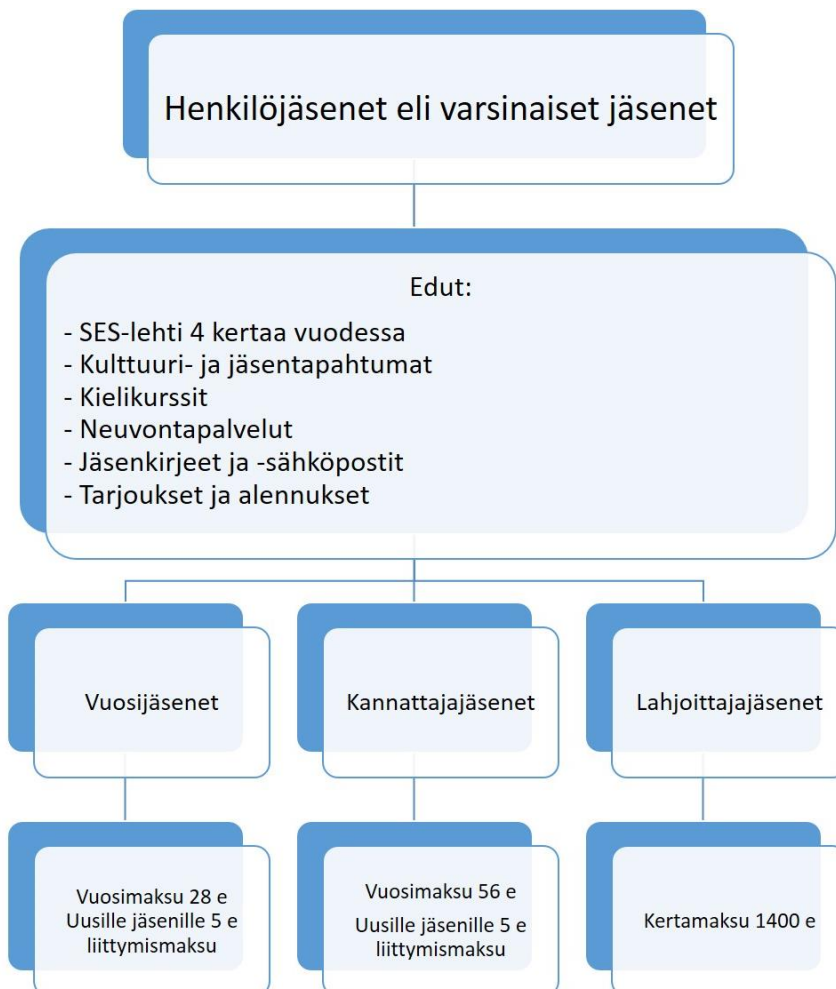
Seura tiedottaa toiminnastaan kotisivuillaan suomiespanjaseura.fi. Sivuja päivitetään aktiivisesti. Kotisivuilla on ajankohtaisten asioiden lisäksi myös linkkejä tiedonlähteille, mediakortti jäsenlehdessä ilmoittajille ja yhteydenotto- sekä liittymislomakkeet. Helpon tiedonhaun takia sivut pyritään pitämään ajankohtaisina ja informatiivisina. Seuran yhteystiedot ovat selkeästi esillä, jotta kynnyks lähestyä seuraa on matala. Sivustosta on myös espanjankielinen versio.

Seuran Facebook-sivuja seuraa jäsenmaksun maksaneita virallisia jäseniä huomattavasti suurempi määrä ihmisiä: 14.8.2015 ylitettiin 1300 seuraajan raja. Seuran Facebook-sivuille päivitetään linkkejä Espanjaa koskeviin uutisiin, kielen opiskeluun, blogeihin ja Espanjan-matkailuun liittyen. Lisäksi siellä tiedotetaan seuran omista kokouksista ja tilaisuuksista sekä muista Espanja-

teemaisista tapahtumista Suomessa, kuten luennoista, espanjan kielialueen elokuvien teatteri- ja televisioesityksistä ja esimerkiksi Tampereen flamenco-viikoista. Internetissä Suomi Espanja Seura Ry:n Facebook-sivun seuraajien ikäjakauma on nuorempi kuin varsinaisten jäsenten. (Suomi Espanja Seura ry:n Facebook-sivut.)

2.2 Seuran jäsenyys

Seuralla on kotisivujensa mukaan virallisina jäseninä henkilöjäseniä eli varsinaisia jäseniä sekä yhteisöjäseniä eli tukijäseniä. Seura on uskonnollisesti ja poliittisesti sitoutumaton. Jäsenmaksut käytetään seuran toiminnan rahoittamiseen.

Kuva 1. Suomi Espanja Seura ry:n henkilöjäsenet vuoden 2015 tiedoilla

Kuva 1 havainnollistaa henkilöjäseniä, joita on kolmea eri tyyppiä: vuosijäseniä, kannattajajäseniä ja lahjoittajajäseniä. Vuonna 2015 vuosijäsenen jäsen-

maksu on 28 e, jonka kannattajajäsen maksaa kaksinkertaisena ja lahjoittajajäsen 50-kertaisena. Liittymismaksu peritään uusilta vuosi- ja kannattajajäseniltä.

Henkilöjäsenten palveluihin kuuluu SES-lehti 4 kertaa vuodessa, SES-kielikurssit, kulttuuri- ja jäsentapahtumat, neuvontapalvelut sähköpostin kautta ja jäsenkirjeet ja -sähköpostit ajankohtaisista asioista. Jäsenet saavat alennuksia ja tarjouksia esimerkiksi eräistä kirjoista, pääsylipuista ja espanjalaisista ravintoloista. Seuran jäsenenä on oikeutettu hakemaan seuran myöntämää 500 e:n matka-apurahaa.

Kuva 2. Suomi Espanja Seura ry:n yhteisöjäsenet vuoden 2015 tiedoilla

Kuva 2 havainnollistaa yhteisöjäseniä eli tukijäseniä, jotka on jaettu kolmeen jäsenyyppiin yhteisön koon perusteella. Yleishyödyllisille yhdistyksille ja mikroyrityksille vuosimaksu on 50 e, pienille ja keskisuurille yrityksille 150 e ja suurille yrityksille 400 e. Kaikkien etuihin kuuluu jäsentiedote, alennuksia il-

moituksista seuran julkaisuissa ja näkyvyyttä seuran kotisivuilla. Lisäksi yrityksen osoitteeseen jaetaan joka SES-lehden numeroa kokoperusteisesti mikroyrityksille yksi lehti, pienille ja keskisuurille kolme lehteä ja suurille kymmenen lehteä. Lisälehtiä saa haluttuihin osoitteisiin 15 euron vuosimaksulla tilausta kohti.

2.3 Seuran toiminta

Seuran tarkoitus ja tavoite on Suomen ja Espanjan välisten suhteiden kehittäminen espanjalaisen kulttuurin, kielen ja yhteiskunnan tuntemuksen lisäämiseksi Suomessa sekä Suomi-tietouden lisäämiseksi Espanjassa. Toiminta tapahtuu yhteisöllisessä, myönteisessä hengessä. Seuran keskeisiä toimintamuotoja ovat käytännössä SES-lehti, SES-kielikurssit, kulttuuri- ja jäsentapahtumat, neuvontapalvelut sähköpostin kautta ja jäsenten käytössä oleva pieni käsikirjasto. Eräs mielenkiintoinen toimintamuoto on matka-apuraha. Vuonna 2014 hallitus myönsi 500 euron matka-apurahan Linda Lappalaiselle, joka on toimittaja ja valokuvaaja tarkoituksenaan kirjoittaa tarinallinen tietokirja ja matkaopas Alicanten alueesta. (Suomi Espanja Seura ry:n kotisivut, 2015.)

2.4 Toimeksianto

Opinnäytetyöni tuotos on Sinivalkoinen Valencia -verkkójulkaisu, käytännössä blogi. Tapasin jo ennen vaihtoon lähtöäni, heinäkuussa 2014, seuran puheenjohtajan Martti Perttulan, jonka kanssa määrittelimme raamit opinnäytetyölleni. Pääsimme hyvään yhteisymmärrykseen siitä, että tuotoksen tulee olla selkeästi seuran toiminta-ajatuksen mukainen eli informatiivinen ja inspiroiva. Blogin tulee houkutella lukijoita tutustumaan Espanjaan paremmin ja tarjota tietoa jo valmiiksi aiheesta kiinnostuneille. Halusimme hyödyntää sitä, että itse asun vuoden ajan Valencian kaupungissa ja oli tärkeää, että koko seuran jäsenistö voi nauttia opinnäytetyöni aikaansaannoksista. Keskustelimme mahdollisista tutkimusaiheista, mutta päädyimme painottamaan työssä viestintää. Toimeksiantaja edellytti aktiivista ja itsenäistä otetta.

Blogissa tuotan uutta tietoa suomalaisille vielä suhteellisen tuntemattomaksi jääneestä Valencian kaupungista ja sen kulttuurista. Herätän kiinnostusta Valenciana kohtaan paitsi omien kokemusteni myös Valenciassa asuvien tai asu-

neiden suomalaisten näkökulmasta. Tiivistetyksi kuvaten tämä tapahtui siten, että etsin sopivat haastateltavat, tapasin heidät haastattelun merkeissä ja kirjoitin haastattelujen pohjalta blogiini päivityksiä. Valencian kaupungissa ei ole varsinaista suomalaisyhteisöä, joten määrittelimme sopivaksi otannan laajuudeksi viidestä kymmeneen henkilöä. Haastattelin lopulta projektin puitteissa kuutta henkilöä ja hyödynsin omia kokemuksiani ”seitsemännen haastateltavan” roolissa.

Toimeksianto oli vapaa ja siten valmis tilanteiden tuomille muutoksille ja uusille mahdollisuuksille, sillä emme voineet ennalta tietää, minkälaisista Valenciansa lopulta todella olisi, tapaisinko sopivia henkilöitä ja olisivatko he halukkaita jakamaan kokemuksiaan verkkojulkaisuuni. Mikäli verkkojulkaisu ei olisi syystä tai toisesta onnistunut, olisin voinut ottaa yhteyttä toimeksiantajaan uuden viestinnällisen toimeksiannon muotoilemiseksi. Esille nostettuja ideoita olivat muun muassa SES-lehteen liittyvä kirjoitustyö, Valencian alueen palveluiden kartoittaminen tai muun tietopakettien koostaminen alueeseen liittyen. Päädyimme verkkojulkaisuun pitkälti omien kiinnostuksieni perusteella. Aihe kiinnosti minua siksi, että blogi on joustava, nykyaikainen viestinnän väline, jonka hallitsemisesta on apua tulevaisuuden työmahdollisuuksissani. Verkkojulkaisu on monipuolinen, haastava kokonaisuus, joka yhdistää sekä ihmisten kanssa oloa haastattelutilanteissa että yksin työskentelyä kirjoittamisen muodossa. Se tarjoaa mahdollisuuden tavata uusia ihmisiä ja saada myös vertaistukea ulkomailla asumiseen muistakin kuin toisista vaihto-opiskelijoista. Pääsen toteuttamaan siinä kiinnostustani viestintään ja pystyn vastaamaan toimeksiantajan toiveisiin seuran toiminta-ajatuksen noudattamisesta.

Rajasin blogini koskemaan Valencian kaupunkia, eli en käsittele esimerkiksi Valencian itsehallintoalueen muita paikkakuntia. Rajaus osoittautui toimivaksi, sillä sain hankittua riittävästi sekä teksti- että kuvamateriaalia jo pelkästä kaupungista. Minulla oli myös omakohtaisen kokemukseni kautta paremmat lähtökohdat ja asiantuntemus vain Valencian kaupungin osalta, sillä provinssiin tai itsehallintoalueeseen en itse liiemmästi tutustunut.

3 VERKKOJULKAISUT

3.1 Tyyli ja tehokeinot

Verkossa tekstin tulee olla erityisen kiinnostavalla tavalla kirjoitettua, koska verkko on hektisempi väline kuin painettu artikkeli. Verkossa on helppo klikata uusi ikkuna auki ja siirtyä muihin internetin sisältöihin keskittymisen herpaantuessa (Kortesuo, 2014a, 18).

Omassa blogissani ensisijaisen tärkeä tyylin tekijä on kiinnostavuus. Uimonen (2010, 10–14) toteaa, että kaikille lukijoille yhteinen kiinnostavuutta lisäävä tehokeino on konkretia. Hän kehottaa käyttämään yksityiskohtia, esimerkkejä ja vertauksia. Havainnollistaminen ja kuvaileminen tulisi tapahtua konkreettista kieltä käyttäen, sillä näin saadaan yhteys lukijaan. On tärkeää, että teksti on ymmärrettävää, Uimonen korostaa. Kiinnostava sisältö herättää ajatuksia, esimerkiksi se tarjoaa uutta tietoa tai käsittelee tuttua aihetta uudesta näkökulmasta. Kiinnostava sisältö ei yksinään riitä, vaan esitystavan tulee blogissani olla selkeä, sopivassa tilanteessa hauska tai yllättävä ja kohderyhmän erityispiirteet huomioiva. Onnistunut kuvailu herättää mielikuvia.

Tekstikappaleiden on oltava verkossa paperidokumentin tekstikappaleita lyhyempiä (Alasilta, 2012, 194). Verkkojulkaisuja luetaan näyttöpäätteiltä, joissa laajat tekstimassat tuntuvat ja näyttävät raskailta. Ruudulta luettavan tekstin tulee olla silmäiltävää ja helppolukuista (Kortesuo, 2014b, 21–23). Julkaisuja voi keventää kuvilla ja väliotsikoilla sekä jakamalla asiat useampaan eri blogipäivitykseen. Sopivan vaihteleva, taitavasti rytmitetty julkaisu on helposti lähestyttävä ja siten houkutteleva. Ytimekkään tekstin etuna on luettavuuden lisäksi etuna myös vaikuttavuus. Hyvin suunniteltu ja editoitu, tiiviiksi kiteytetty teksti ilmaisee ajatukset selkeästi, kertoo kirjoittajan hallitsevan asiansa ja näin ollen vakuuttaa lukijan (Alasilta, 2002, 46–51).

Visuaalisen tyylin on oltava tasapainoinen, raikas ja selkeä. Määritin blogini teemaväreiksi Sinivalkoinen Valencia -nimen mukaisesti valkoisen sekä Suomen lipun sinisen, jota käytän otsikoissa, linkeissä ja tehostevärinä. Helppo luettavuus ja yksinkertaiset elementit luovat ammattimaisen, siistin vaikutelman. Sivun ylälaitaan toteutin teemavärien mukaisen bannerin, josta ilmenee

blogin nimi ja jossa on houkutteleva kuva rantaan iskeytyvästä aallosta Valencian Playa de La Malvarosalla (kuva 3). Sivun vasemmassa laidassa on juttuarkisto, lukijaksi liittymisen mahdollisuus ja kirjoittajan esittely. Vasemmassa laidassa on myös ”Yhteistyössä”-tekstin alla Suomi Espanja Seura ry:n logo-kuva, jota klikkaamalla pääsee seuran kotisivuille. Kirjoittajan esittelyllä saan lisättyä henkilökohtaista ilmettä. Pitämällä blogin rakenteen yksinkertaisena huomioin kohderyhmää, sillä Suomi Espanja Seura ry:n jäsenistöön kuuluu ikääntynyttä väkeä, joiden tietotekniikan taitojen tulisi riittää julkaisujeni lukemiseen. Keskelle sivua jää runsaasti tilaa itse julkaisuille, joissa on paljon kuvia rytmittämässä tekstiä.

Kuva 3. Blogin banneri

Blogin nimi on osa valitsemaani tyyliä. Nimi on selkeä ja aiheeseen johdatteleva, sillä se kuvaa blogin sisältöä: Valenciaa ”sinivalkoisesta” eli suomalaisesta näkökulmasta. Lisäksi sinivalkoinen on raikas ja Valenciaan sopiva, välimerellisiä mielikuvia herättävä väriyhdistelmä, jonka näin toistuvan monissa keramiikkalaatoissa ympäri kaupunkia.

Blogini tekstin tyyliä huomionarvoisimmat seikat ovat oikeakielisyys, tarinallisuus ja persoonallisuus. Huomioin haastateltavan luonteen, jonka mukaisesti esimerkiksi rento, humoristinen tai pohdiskeleva tyyli ilmenee myös tekstissä. Käytän sanavalinnoissa niitä sanoja, joita haastateltava käyttää. Sekä omat että haastateltavieni mielipiteet pääsevät esille, joten Valencian nähtävyyksien tai ruokien esittely ei ole objektiivista tietokirjatyyliä eikä myöskään matkapasta muistuttavaa markkinointitekstiä. En halua johtaa lukijaa harhaan, joten vältän kiiltokuvamaista, kehuskelevaa tyyliä. Aitous on helppo samais-

tua, sillä asioilla on aina kääntöpuolensa: jos jokin on liian hyvää ollakseen totta, se tuskin on totta. Tarinallisuudessa vahvuutena on mahdollisuus tarjota lukijalle oivalluksia ja omia ajatuksia, eikä tarinaa kannata selittää tyhjäksi (Uimonen, 2010, 87). Jätän lukijalle tietoisesti oivalluksen ja ajattelun mahdollisuuksia ja kuvaan henkilön tarinaa niin, että lukija voi samaistua esimerkiksi kirjoituksen päähenkilön valintatilanteisiin. Tarinan on kuitenkin kuljetettava lukijaa vaivattomasti.

3.2 Tavoite

Näkökulma ja välitettävä sanoma ovat suoraan kytköksissä Suomi Espanja Seura ry:n toiminta-ajatukseen. Ensisijainen tavoitteeni on edistää tietämystä Espanjasta ja herättää samalla kiinnostusta Valenciana kohtaan. Lisäksi tavoitteeni on luoda laadukasta verkkojournalismia. Journalisti-lehden numerossa 11/2013 julkaistussa Nopeutta ja klikkejä laadun kustannuksella -artikkelissa kerrotaan Tanskan Journalisten-lehden laatimasta tutkimuksesta, jossa vastaajina oli yhteensä 3900 Suomen, Ruotsin ja Tanskan journalistiliittojen jäsentä. Tutkimuksen mukaan vastaajat luottavat medianavista vähiten verkkomediaan. Verkkjournalismi sai kritiikkiä siitä, että verkkosisältöjä tehdään liian nopeasti, mikä näkyy huonona laaduna. Tätä mieltä oli 83 % vastaajista (Journalisti, 11/2013, 14–15). Verkossa julkaistaan printtimediaa kevyemmin perustein virheellistä tai epävarmaa tietoa, sillä verkkojulkaisussa nopeus on etusijalla ja julkaistua sisältöä voidaan päivittää sitä mukaa, kun tiedot varmistuvat. Tutkimuksen päätelmistä ja uutisoinnista ilmenee, että verkkjournalismi on vielä kehittyvä media, jonka osaajille olisi kysyntää. Ammatillisen osaamiseni näkökulmasta opinnäytetyöni tavoite on syventää verkkoviestinnän osaamista, sillä aihe on erittäin ajankohtainen, ja monipuolinen mediantuntemus on alallani tarpeellista työelämän osaamista.

Blogissani haluan välittää tietoa ja kokemuksia Valenciasta rehellisesti ja kaihtaa keinotekoisesta mainontaa. Tavoittelen myönteistä pohjavirettä, joka saa lukijan harkitsemaan, mitä hyvää Valencia voi juuri hänelle tarjota. En kuitenkaan sensuroi haastateltavien negatiivisia kokemuksia, koska ne auttavat varautumaan huonoihin puoliin ja antavat realistista kuvaa elämästä Valenciassa. Huonojen puolten mainitseminen myös antaa esimerkiksi vaihtovuottaan

suunnittelevalla lukijalla mahdollisuuden varautua opiskelijaelämän ongelma-kohtiin ja ottaa ne huomioon matkajärjestelyissään.

3.3 Kohderyhmä ja sen rajaaminen

Ensisijainen kohderyhmä on Suomi Espanja Seura ry:n jäsenistö. Tämän lisäksi julkaisu on suunnattu sekä Suomessa asuville suomalaisille että ulko-suomalaisista erityisesti espanjansuomalaisille. Julkaisun kohderyhmä on suomenkielistä, enkä tee päivityksiä esimerkiksi englanniksi tai espanjaksi.

Kohderyhmältä odotan jonkin verran tietämystä ja ehkä omiakin kokemuksia Espanjasta vertailukohdaksi siihen, mitä he blogistani lukevat, mutta pyrin siitä huolimatta selittämään asiat niin, että asiaan perehtymätönkin pystyy ymmärtämään tekstini. Parhaiten sisältö aukeaa kuitenkin jo kulttuuria hieman tuntevalle. Kohderyhmää ei rajata sukupuolen tai iän perusteella, mutta on tärkeää tiedostaa, että kaikkiaan blogien aktiivisimmat käyttäjät ovat naiset 30 ikävuo-den molemmin puolin (Aller Media, 2014). Toisaalta taas Suomi Espanja Seura ry:n jäsenistö on keskimäärin tätä iäkkäämpää.

3.4 Kohderyhmän huomioiminen

Suomi Espanja Seura ry:n jäsenten osalta on syytä olettaa, että kohderyhmälä on jo valmiiksi pohjatietoa Espanjasta ja he ovat kenties kuulleet jotakin myös Valencian kaupungista. Voin huomioida nämä lähtökohdat siten, etten turhaan jää selostamaan sellaisista asioista, joista lukijoilla on jo tietoa tai he voivat paremmin ja helpommin saavuttaa sen muualta. Tällaisia asioita ovat käytännössä espanjan kieleen liittyvät asiat ja yleiset tavat, kuten ravintola-käyttäytyminen. Voin kertoa Valencialle tyypillisistä kulttuurisista ilmiöistä, ja kohderyhmä oivaltaa ilman laajaa selittelyä, miten valencialainen tapa on erilainen koko Espanjaan verrattuna. Minun ei tarvitse lähteä alkeistasolta.

Tutkimuksen mukaan yli 30-vuotiaat käyttävät internetiä enimmäkseen tiedon etsimiseen ja työhön, kun taas nuorille internet on enemmän viihteen väline, kuten musiikin, pelaamisen ja nettikeskustelun kanava (Våge, Stattin & Nygren, 2005, 95). Allerin suuren blogitutkimuksen (2014) mukaan blogeja käytetään eniten ajanvietteeksi ja tiedon hakemiseen kiinnostavasta aihepiiristä.

Näiden tutkimustietojen valossa voin vedota kohderyhmään pitämällä blogini viihteellisen sisällön hillitympänä ja keskittymällä tarjoamaan tietoa kiinnostavalla tavalla, kuten olen tavoitteessanikin määritellyt.

Aiheeseen liittyvän erikoissanaston eli espanjalaisten termien ja espanjan kielen käyttö on vähäisissä määrin suotavaa, koska se tuo tekstiin vaihtelevuutta, tukee teemaa ja tarjoaa asiantunteville lukijoille onnistumisen elämyksiä: minäkin tiedän ja ymmärrän tuon fraasin tai ilmauksen. Pääasiassa kuitenkin pyysin selkeässä yleiskielessä, vältän liiallista puhekielisyttä ja valitsen helposti lähestyttäviä, kotoperäisiä sanoja mieluummin kuin vierasperäisiä ilmauksia.

Luukkonen (2004, 96–100) kertoo, miten verkkotekstistä saa lukijaystävällisen muistamalla kolme käsitettä: silmäiltävyys, luettavuus ja käytettävyys. Silmäillessään lukija havainnoi tarttumakohtia tekstiin, joten on syytä kiinnittää huomiota muun muassa pää- ja väliotsikoihin, harkittuihin korostuksiin ja muihin johdonmukaisiin tehostekeinoihin, johdonmukaiseen järjestykseen ja selkeään visuaaliseen ilmeeseen. Luettavuuden näkökulmasta tekstin tulee olla ymmärrettävää ja yksiselitteistä, jotta lukija omaksuu sen helposti. Käytettävyys toteutetaan harkitsemalla, mikä kiinnostaa lukijaa ja pitäytymällä oikeissa asialinnoissa. Tekninen toimivuus on myös tärkeää, esimerkiksi raskaat graafiset elementit tai hyvin korkealaatuiset, suuret kuvat latautuvat kauan vanhoilla, tehottomilla tietokoneilla, jolloin blogin selaaminen on hidasta ja selaaminen turhauttavaa. Sivuston hierarkian tulee olla selkeä, jotta lukija osaa jatkuvasti niin sanotusti sijoittaa itsensä kartalle ja löytää etsimänsä vaivattomasti muutamalla klikkauksella. Blogissa käytettävyyttä voi parantaa esimerkiksi tunnisteilla, joita lukija voi käyttää hakusanoina etsiessään tiettyyn teemaan liittyviä blogipäivityksiä. Omia tunnisteitani ovat mm. kaupunginosien nimet, ”harrastukset”, ”menovinkit”, ”esittely” ja ”ruoka”.

On olemassa aiheita, jotka eivät kiinnosta minua henkilökohtaisesti. Tällöin lähestyn aihetta kohderyhmän näkökulmasta tekemällä mielikuvaharjoituksen: kuvittelen keskustelevani lukijan kanssa ja ajattelen häntä elävänä ihmisenä (Alasilta, 2012, 318). Haluan avata kiinnostavia ja hyödyllisiä teemoja eri elämäntilanteissa oleville lukijoille, joten haastattelen sellaisia ihmisiä, joilla on keskenään hyvin erilaiset tarinat. Mukana on nuoria ja iäkkäämpiä, sekä mie-

hiä että naisia, lapsiperhe, sinkku, suomalais-espanjalainen pariskunta, työharjoittelun Valenciassa suorittanut henkilö, vaihto-opiskelijoita, yrittäjä, freelancer ja niin edelleen. Täydennän sekä kommentoin heidän kertomuksiaan omilla kokemuksillani.

Kohderyhmän suomalaisuus sekä blogin ”suomalainen näkökulma” tulevat esiin paitsi suomen kielen käytössä myös siten, että oletan lukijoiden tuntevan suomalaista kulttuuria. Mainitsen blogissa esimerkiksi espanjalaisten tavasta käyttää kenkiä sisällä. Suomalainen kohderyhmä ymmärtää, että tämä on suomalaisiin käytäntöihin verrattuna erilaista. Suomalainen ei tunne kaikkia suomalaisia, joten suomalaisten yhteisö on ikään kuin kuviteltu yhteisö ja poikkeaa siten perhe- tai työyhteisöstä. Suomalaisessa näkökulmassa on kyse siitä, että suomalainen kokee kuuluvansa osaksi tätä kuviteltua yhteisöä, jonka yhdistävät tekijät ovat kulttuurisia. Kansallinen identiteetti ilmenee kulttuurissa, jonka muodostavat jaetut merkitykset ja käytännöt, symbolit, rituaalit ja kertomukset. Suomalaisuus on blogissani voimavara: se on tarttumapinta, joka yhdistää lukijaa haastateltaviin, kirjoittajaan ja blogin aiheisiin. Tarkoitukseni ei ole tehdä vastakkainasettelua ”meidän” ja ”muiden” välille kielteisessä sävyssä, vaan kansallinen näkökulma on tapa jäsentää blogia ja luoda yhteisöllisyyttä. (Ruusuvuori & Tiittula, 2005, 89–101.)

3.5 Blogipohjan valinta

Tein valinnan WordPressin ja Bloggerin välillä, sillä ne olivat kaksi minulle tutuinta ilmaista ja yleisesti tunnettua blogialustaa, joista molemmista minulla oli jo hieman käyttökokemusta. Halusin tehdä valinnan nopeasti ja päästä alkuun ulkoasun suunnittelussa, joten arvioin itse kokeilemalla kummankin vaihtoehdon käytettävyyttä ja sopivuutta blogini tarpeisiin. Henkilökohtainen käyttötuntemani vaikutti valintaani enemmän kuin esimerkiksi lukemani arvostelut, sillä minun piti oppia järjestelmän käyttö nopeasti. Googlen omistama Blogger tuntui minun käytössäni loogisemmalta ja helppokäyttöisemmältä. Näkymän ja ulkoasun muokkaus oli yksinkertaista, vaikka vaihtoehdot eivät ole kovin laajat tai yksilölliset. Wordpress tarjoaisi vapaamman muokkauksen sivuston asetuksissa, mutta Bloggerin ulkoasusta saa kuitenkin vähällä vaivalla siistin ja tarpeisiini vastaavan. (Wordpress, 2015; Blogger, 2015.)

Bloggeria esimerkkinään nopeasta ja helposta oman blogin perustamisesta käytti myös Våge ym., perusteenaan yksinkertaisuus (2005, 44–46). Bloggeriin päädyin edellä mainittujen syiden lisäksi siksi, että siinä perustasoisen hakukoneoptimointi on käyttökokemukseni mukaan helppoa.

3.6 Blogin näkyvyys

Blogin kohderyhmä, Suomi Espanja Seura ry:n jäsenistö, on saanut blogista tietoa jäsenkirjeissä, Suomi Espanja Seura ry:n koti- ja Facebook-sivuilla sekä SES-jäsenlehdessä julkaisemistani lehtiartikkeleista. Tämän kohderyhmän keskuudessa näkyvyyttä voidaan pitää hyvänä, koska tieto blogini olemassaolosta ja sisällöstä lähetetään suoraan heille useasta eri kanavasta.

Hankalammin tavoiteltava ryhmä ovat muut suomalaiset, joita kiinnostaa Espanja tai Valencia tai jotka voisivat kiinnostua tai hakea tietoa aiheesta blogini kautta. Tätä kohderyhmää pyrin tavoittamaan siten, että olen aktiivinen blogiyhteisöissä, joista käytössäni on Facebook-ryhmät, Bloglovin ja kesäkuussa lopetettu Blogilista. Pyrin kommentoimaan muita Espanjaan, matkusteluun ja ulkosuomalaisiin liittyviä blogeja. Kommentin tulee hyvien tapojen vuoksi liittyä kommentoitavan blogipäivityksen aiheeseen. Osallistumalla verkkokeskusteluun eli jakamalla ja kommentoimalla muiden blogisisältöjä voi saada omaan blogiinsa vierailuja henkilöistä, jotka näkevät kommentin. Tilannekohtaisesti voi myös upottaa kommenttiin oman bloginsa osoitelinkin, mikäli se sopii keskusteluun. Linkkien ja kommenttien on tärkeää liittyä asiayhteyteen. Kommentti, jonka tarkoitus on vain mainostaa omaa blogia, häiritsee verkkokeskustelua. Itsensä ylikorostaminen ja liiallinen mainonta antavat epäammattimaisen kuvan blogista ja kirjoittajastaan. (Kortesuo, 2014a, 53.)

Näkyvyyden hankkimiseen käytän myös hakukoneoptimointia. Hakukoneoptimoinnin lähtökohtana on sivuston suunnittelu niin, että sivusto saavuttaa hyvän sijoituksen hakukoneiden, kuten Googlen tai Bingin, hakutuloksissa. Tavoitteena on saada sivustolle näkyvyyttä. Taloudellista hyötyä tavoittelevissa sivustoissa, kuten verkkokaupoissa ja mainosyhteistyötä tekevissä blogeissa, hakukoneoptimointi on erinomainen keino tavoittaa lukijat ja saada asiakkaita. Kärkisijoitukset hakukoneiden hakutuloksissa tuovat sivustolle vierailukertoja, sillä hakijat lukevat kaikkein todennäköisimmin ensimmäisiä kymmentä haku-

tulosta. Seuraaville sijoille asettuvia osumia avataan merkittävästi harvemmin. Sivustolle päätyvät hakukoneoptimoinnin ansiosta sellaisetkin vierailijat, jotka eivät tarkoituksella etsineet juuri kyseistä sivustoa, mutta jotka käsittelevät vierailijan hakemia hakusanoja. Käytännössä toteutin hakukoneoptimointia muun muassa lisäämällä kuviin kuvailutietoja, jolloin esimerkiksi hakusanoilla ”valencia rantakatu” Googlen kuvahausta kuvia hakevat näkevät toisena hakutulosena Sinivalkoinen Valencia -blogista peräisin olevia kuvia ja saattavat päätyä sivulleni sitä kautta (tulos 29.9.2015). Olen päässyt joillain hakusanoilla jopa hyvälle paikalle 10 ensimmäisen tuloksen joukkoon erityisesti, kun rajauksena on haku suomenkielisiltä sivuilta. Esimerkiksi ”russafa kauppahalli” antoi ensimmäisenä tuloksena linkin blogiini (tulos 29.9.2015). Sivuston metadataalla ja rakenteella on merkitystä siihen, miten hakukone tulkitsee sivuston sisältöä. Olen lisännyt jokaisen tekstin hakutietoihin perusmuotoisia avainsanoja, jotka kertovat tekstin sisällöstä. Sivustolle johtavat linkit vaikuttavat myös, joten on hyvä, että blogiini on edes muutamia viittauksia Suomi Espanja Seura ry:n kotisivuilta ja Facebook-sivuilta. (Dover & Dufforn, 2013.)

3.7 Verkkajulkaisun ja aikakauslehtiartikkeleiden suhde

Aikakauslehtiartikkeleita laadin Suomi Espanja Seura ry:n SES-jäsenlehteen projektina aikana kolme. Ensimmäinen niistä on ”Valencia vaihto-opiskelijan silmin” (Liite 1). Se ei suoraan liity blogiini, mutta pohjustaa Valencia-teemaa ja esittelee minut seuran jäsenille. Lukijat saavat myös käsityksen kirjoitustyylistäni, sillä juttu on samalla tavalla persoonallinen, omakohtaisiin kokemuksiin perustuva ja tarinallinen kuin bloginikin. Toinen juttu on pienempi ja tiedotemainen. Siinä esittelen blogini lyhyesti ja markkinoin sitä kohderyhmälle. Tavoite on saada blogille näkyvyyttä seuran jäsenten keskuudessa. Kolmas artikkeli on erään haastattelemani henkilön esittely, jonka julkaisen sellaisenaan myös blogissa (Liite 2). Hänen työnsä liittyy elokuvaan, joten hänestä kertova juttu sopii hyvin julkaistavaksi SES-lehden elokuvateemaisessa numerossa. Jutun tarkoitus on saattaa lehden teemaan sopiva, mielenkiintoinen tarina myös internetiä käyttämättömien lukijoiden ulottuville ja toisaalta herättää kiinnostusta blogiani kohtaan.

Verkossa päätän itse julkaisujeni ulkoasusta, mutta lehtiartikkeleissa on huomioitava SES-lehden tyyli. Verkossa määrittelen itse teksteilleni sopivan laajuuden ja olen vastuussa oikoluvusta, mutta lehtiartikkeleissa minulla on selvät merkkimääräraajat ja lehden oikolukija tarkistaa tekstini.

Blogitekstien, kuten muidenkin sosiaalisen median tekstien, tulee olla vuorovaikutteisia (Korteso, 2014b, 16–17). Toisin kuin lehtiartikkelissa, lukijalla on blogissa mahdollisuus antaa välittömästi kommenttikentässä palautetta ja osallistua aiheen käsittelyyn omalla mielipiteellään. Tyylin kannattaa olla kommunikoiva, koska se tukee vuorovaikutteisuutta. Käytännössä tämä näkyy esimerkiksi siten, että lukijoille voi esittää blogitekstin yhteydessä kysymyksiä, joihin on tarkoitus vastata jättämällä kommentti. Vuorovaikutteisuuteen kuuluu myös, että käyttämiään viittauksia voi yhdistää alkuperäisiin lähteisiin upottamalla linkkejä tekstiinsä. Eräässä julkaisussani mainitsen järjestön, jossa haastateltavani oli harjoittelussa, ja samassa yhteydessä on linkki järjestön kotisivuille. Käytän myös sisäisiä linkkejä toisiinsa liittyvien blogitekstien välillä. Esimerkiksi henkilön harrastuksesta kertoessani voin upottaa hänen nimeensä linkin, joka vie henkilön esittelytekstiin. Lehtitekstissä sen sijaan ei reaaliaikaisen vuorovaikutteisuuden mahdollisuutta ole. Blogitekstit saavat olla puhekielisempiä ja rennompia. Lehtiartikkelin tulee kestää aikaa paremmin ja sopia myös kohderyhmälle, joka ei viesti verkossa, joten lehtitekstini noudattavat asiatyylillä enemmän kuin blogitekstit. (Korteso, 2014b, 16–17.)

4 KUVAT

4.1 Verkkajulkaisun valokuvat

Kuvien tulee rytmittää tekstiä ja tukea tekstin sanomaa siten, että lukija pystyy kuvien avulla samaistumaan tarinaan paremmin. Käytän vain itse kuvaamiani kuvia tai haastateltavieni ”kotialbumeiden” kuvia. Itse kuvaamissani kuvissa tavoittelen selkeyttä ja edustavuutta. Edustavuudella tarkoitan sitä, että kuvat esittävät kohteensa todenmukaisesti, mutta parhaita puolia korostaen. Kotialbumeissa autenttisuus ja tarinallisuus saavat tarvittaessa korvata laadun. Niistä moni on otettu aidoissa tilanteissa ja ne välittävät tunnelmaa hyvin, mutta

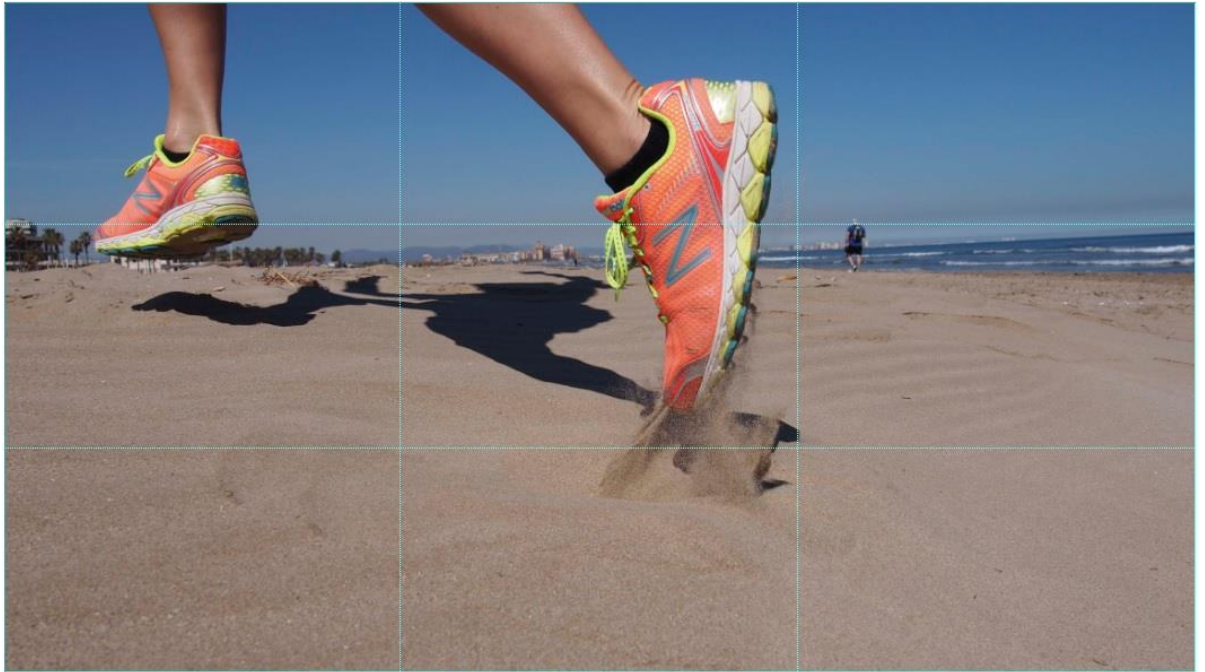
ne on otettu matkapuhelimen kameraa käyttäen, mikä ei vastaa järjestelmäkameran laatua.

Verkojulkaisuani varten tallennukseen riittää järjestelmäkamerasta suurin jpg-muoto, jota on käytännössä nopeampi käsitellä kuin RAW-muotoista kuvaa. Jpg käy myös sellaisenaan ladattavaksi blogialustalle. Hyvä kuva on yhdistelmä oikein käytettyjä teknisiä ominaisuuksia ja luovuutta (l'Anson, 2013, 131). Järjestelmäkameran perusasetuksia, eli aukkoa, valotusaikaa, ISO-arvoa ja valkotasapainoa säätämällä pärjäsin hyvin ja sain kuvia, joita kehtaan esitellä ylpeänä omissa nimissäni. Jälkikäsitteilyn tarve on pienempi ja kuvan käyttömahdollisuudet ovat monipuolisemmat, kun jo alussa viitsii säätää asetukset kuntoon (l'Anson, 2013, 137).

Visuaalista luovuutta, valikoivaa tarkennusta, kuvaustilanteen valaistusta ja taustaa kannattaa hyödyntää. Tavoitteena on harmoninen ja sopusuhtainen kokonaisuus, joka välittää tekstiin sopivaa tunnelmaa tai tietoa. Linjasin perinteisen tyylin blogiini sopivaksi, koska tavoitteeni kuvituksessa ovat kiinnostavuus, harmonia ja todenmukaisuus. En käytä tehokeinoina moderneja taidekuvia, katsojan haastamista, räväköitä efektejä tai pitkälle vietyä kuvanmuokkausta.

Kuvassa tulee olla kiinnostavin kohde, kiintopiste, johon katse hakeutuu. Kiintopisteen sijoittelussa kannattaa hyödyntää kolmanneksen sääntöä, jota kuva 4 havainnollistaa. Kuvaan kuvitellaan kaksi pystysuuntaista ja kaksi vaakasuuntaista viivaa, jotka jakavat kuvan yhdeksään osaan. Kiintopiste kannattaa sijoittaa johonkin viivojen neljästä risteämäkohdasta. (l'Anson, 2013, 149–150.)

Kuva 4 on esimerkki siitä, kuinka blogini kuvien sommittelu noudattelee kolmanneksen sääntöä ohjeellisesti. Kuvassa horisontti on lähellä yläkolmanneksen linjaa, vaikka ei täysin sitä noudattelekaan. Kuvan kiintopiste, hiekan pöytä, on lähellä linjojen risteämäkohtaa ja etualalla oleva kenkä seuraa horisontaalista linjaa.

Kuva 4. Kolmanneksen sääntö havainnollistettuna turkoosein viivoin

Kuvatekstit selittävät sen, mitä kuvassa ei näy, mieluummin kuin sen, mitä kuvassa näkyy tuoden näin tarkentavaa sisältöä tarinaan. Kuvien määrä ei korvaa laatua, mutta verkkojulkaisussa kuvia voi olla printtimediaa paljon enemmän ja myös useampi kuva samasta kohteesta. Aina kun mahdollista, kuvasin haastateltavani hänelle mieluisassa ympäristössä, mikä lisää henkilökohtaisuutta julkaisuihin. Käsiteltävien aiheiden tiimoilta tein erikseen kuvausretkiä esimerkiksi kaupunginosaan, julkiseen liikenteeseen ja ruokaan liittyen. Otin muutenkin jatkuvasti paljon kuvia, koska Suomeen palaamisen jälkeen niitä ei enää saa.

4.2 Tekijänoikeudet

Blogin kuvituksessa on huomioitava tekijänoikeuslaki, joka opinnäytetyöni osalta on merkityksellinen erityisesti valokuvien käytön osalta. Lain mukaan tuotoksen luoneella henkilöllä on tekijänoikeus tuotokseen. Valokuvaajalla on yksinomainen oikeus määrätä ottamastaan valokuvasta. (Tekijänoikeuslaki 8.7.1961/404.)

Blogissa, kuten muissakaan julkaisuissa, ei ole oikein laittaa kuvan lähteeksi pelkästään ”Googlen kuvahaku”. Kuvien käyttöön on kysyttävä aina lupa teki-

jänoikeuksien haltijalta, joka käytännössä on usein kuvaaja tai kuvapankki. Ilmaisissa kuvapankeissa, kuten MorgueFilessa, on materiaalia vapaasti käytettävissä. Haluan niiden tarjonnasta huolimatta kuvata mahdollisimman paljon itse, jolloin saan itse vaikuttaa siihen, millaisia kuvia otan kohteistani, eikä teki-jänoikeuskysymyksissä ole mahdollisuutta sekaannuksiin. Itse kuvaamalla saan myös juuri kyseistä blogipäivitystä varten harkitut kuvat haluamistani kohteista ja kehitän valokuvaus- ja kuvankäsittelytaitojani osana ammatillista osaamistani.

5 HAASTATTELUT

5.1 Haastattelun suunnittelu

Ensiksi, jos mahdollista, tulisi etsiä tietoa pohjustamaan haastattelua. Pyrin haastattelua sopiessa selvittämään alustavasti, millainen elämäntilanne haastateltavalla on ja mitkä teemat häntä kiinnostaisivat. Ne voivat olla minun julkaisuni yhteydessä esimerkiksi lempiasioita tai -paikkoja Valenciassa, harrastuksia tai havaintoja samankaltaisuuksista tai eroavaisuuksista Suomeen nähden. Kartoittamalla haastattelun sisältöä ennakkoon pystyin itse miettimään kysymyksiä valmiiksi, ja myös haastateltava viritteli ajatuksensa oikealle tajuudelle. Haastattelutilanteessa eivät kaikki muistot välttämättä tule mieleen äkkiarvaamatta kysyessä, joten on hyvä pystyä hieman valmistautumaan, vaikka spontaaniuden merkitystä ei tulekaan vähätellä.

Tapaaminen kannattaa sopia puhelimitse, jos haluaa olla tarkka ja nopea sekä saada heti vaikutelman ihmisestä. Puhetapa kertoo usein enemmän kuin kirjoitustyyli, ja keskustelussa saadaan sujuvasti kaikki epäselvyydet välittömästi pois päiväjärjestyksestä. Haastattelua ehdottaessa on oltava tavallistakin ystävällisempi. Haastattelu olisi hyvä sopia paikkaan, jossa haastateltava tuntee olonsa mukavaksi. Näin haastateltava ei tunne oloaan uhatuksi, vaan tunnelma on rennompi ja keskustelu on sujuvampaa. (Lintula & Valkama, 2009.)

Blogiani varten tein haastatteluja kotona, työpaikalla, kahviloissa, rannalla ulkoiluharrastusten parissa ja taloyhtiön pihalla uima-altaan äärellä. Paikat olivat henkilökohtaisia ja rauhallisia, joten ne sopivat hyvin käsiteltäviin teemoihin. Esimerkiksi työpaikalla tehty haastattelu käsitteli yrittäjyyttä. Kotona tehty

haastattelu koski sisustusvinkkejä Valenciassa. Henkilön oma koti oli kaunis ja taitavasti sisustettu, joten sain sieltä jutun kuvitukseen henkilökohtaisuutta teemaan sopivalla tavalla. Rannalla olimme haastateltavan harrastusten parissa ja tunnelma oli tuttavallinen. Kahvilat eivät olleet kaikkein parhaita paikkoja, sillä ne eivät olleet yhtä rauhallisia ja henkilökohtaisia kuin esimerkiksi koti tai työpaikka, mutta ne kertoivat henkilön asuinpaikasta tai suosikkikaupunginosasta ja mahdollisuus jutella kahvikupin ääressä rentoutti tilannetta. Kaikki paikat olivat viihtyisiä ja auttoivat sekä haastattelijaa että haastateltavaa tutustumaan ja tuntemaan olonsa mukavaksi.

5.2 Haastateltavien hankkiminen

Tärkeimmäksi välineeksi haastateltavien hankinnassa nousi sosiaalinen media. Etsin heitä itse Facebookista erilaisista ryhmistä. Lisäksi Suomi Espanja Seura ry:n Facebook-sivuilla julkaistiin ilmoitus, jossa kerrottiin minun etsivän haastateltavia. Se jaettiin myös Uusi Costa Blanca -suomalaisyhteisön ryhmään. Etsinnästä tiedotettiin Suomi Espanja Seura ry:n kotisivuilla ja vielä toukokuussa blogin ensimmäisessä julkaisussa kehoitin ottamaan yhteyttä, mikäli on halukas osallistumaan projektiin. Hyödynsin myös keskustelupalstoja, kuten espanja.org-sivustoa.

Facebookin välityksellä sain yhteyden neljään henkilöön ja yksi otti minuun yhteyttä ilmoituksen nähtyään. Viisi ilmoituksen nähnyttä henkilöä antoi minulle sopivien henkilöiden yhteystietoja, vaikka he eivät itse sopineet haastateltaviksi. Yhden vaihto-opiskelijan löysin koulun kautta, sillä kuulin amerikkalaiselta kurssikaveriltani, että hänen soluasunnossaan asuu myös eräs suomalainen. Haastateltavien hankkimisen aloitin jo tammikuussa 2015, mikä oli hyvä, koska se oli hidasta ja työlästä. Valencian kaupungissa on vakituisia suomalaisasukkaita arviolta alle kymmenen. Projektin tässä vaiheessa verkostoituminen osoitti tärkeytensä ja sosiaalinen media tehokkuutensa.

5.3 Kysymysten muotoilu

Vältän johdattelevia kysymyksiä ja kysymyksiä, joihin voi vastata yhdellä sanalla, kuten kyllä tai ei. Kysymysten tulisi olla sellaisia, joiden avulla haastateltavasta irtoaa jokin kuvaileva ja selittävä tarina mieluummin kuin vaikkapa lu-

ettelo adjektiiveja. Esimerkiksi ”millaista elämä oli 80-luvulla Valenciassa” ei tuo yhtä yksityiskohtaista kuvausta kuin pyyntö kuvailla tyypillinen päivänsä marraskuussa 1985. Hyviä kysymyksen asetteluja ovat esimerkiksi ”mitä teit tai mitä ajattelit kun x tapahtui”. (Lintula & Valkama, 2009.)

Mikäli haluaa tekstiinsä yksityiskohtia, pitää haastattelun aikana osata reagoida epäselviin kommentteihin kysymällä tarkennusta. Tarkoitus on saada selville sisäpiiritietoa, sellaista, jota en ilman henkilön haastattelua olisi itsenäisesti kyennyt löytämään. On haastattelijan vastuulla huolehtia, että haastattelussa nousevat esiin kaikki halutut tiedot. Helppoimmat kysymykset kannattaa sijoittaa pehmennykseksi alkuun ja vaikeimmat viimeiseksi, koska silloin on jo lämmitelty ja saatu keskustelu sujumaan muiden kysymysten avulla. (Lintula & Valkama, 2009.)

Usein pohjatietoa ei haastattelutapaamisen yhteydessä ollut paljoakaan, koska en tuntenut henkilöä enkä hänen tarinaansa. Niinpä valmiita kysymyksiä oli hankala tehdä. Käytin yleensä tukisana- tai teemasanalistaa, joissa oli muutamia kysymysaiheita. Loput improvisoin sen perusteella, kuinka vuolaasti haastateltava alkoi kertoa itsestään.

5.4 Haastattelun kulku

Haastattelujen henkilökohtaisen luonteen vuoksi aloitin haastattelut aina tutustumalla hieman tapaamaani henkilöön ja antamalla hänelle mahdollisuuden tutustua minuun. Pyrin rentouttamaan tunnelman ja luomaan keskinäisen luottamuksen ja hyväntuulisen ilmapiirin. Reipas kädenpuristus tervehtiessä, katsekontakti ja iloinen, rauhallisen itsevarma mielentila antoivat hyvät lähtökohdat tapaamiselle.

Vähäisen haastattelukokemukseni vuoksi olin itse ensimmäisissä haastatteluisissa turhan jännittynyt, mutta tunne lievittyi, kun lakkasin keskittymästä omaan jännittämiseeni ja suuntasin huomion haastateltavaan. Haastattelijan on annettava vaikutelma, että hän on tilanteen tasalla, koska se herättää luottamusta, mikä saa haastateltavan kertomaan asioistaan vapaammin. On tärkeää osoittaa vilpitöntä kiinnostusta haastateltavaa kohtaan ja kannustaa häntä jatkamaan kertomustaan pienillä eleillä, kuten nyökkäyksillä, ilmeillä ja ly-

hyillä äännähdyksillä ymmärryksen merkiksi. Vuorovaikutustaitoni saivat haastattelutilanteessa harjoitusta.

Aluksi kerroin hieman itsestäni ja opinnäytetyöstä ja varmistin, että haastateltava ymmärtää, mitä olemme tekemässä ja miksi häntä haastatellaan. Haastateltavalle on tehtävä selväksi, missä yhteydessä hänen sanomisiaan käyteen. Haastattelun jatkuessa on muistettava antaa tilaa haastateltavalle eikä itse olla enää äänessä samalla tavalla kuin tasavertaisessa, vapaamuotoisessa keskustelussa. Työrooli ja selkeä haastattelija-haastateltava -asetelma auttoivat minua ohjaamaan keskustelua. (Lintula & Valkama, 2009.)

Kaikki haastateltavat alkoivat luontevasti kertoa itsestään ja lisäkysymyksillä sain haluamani tiedot lisäteemoista. Lintula & Valkama (2009) neuvovat elekielen käyttöön, tarkkaan kuunteluun ja tarvittaessa hidastamiseen. Hiljaista hetkeä haastateltavan lauseen jälkeen kannattaa hyödyntää niin, ettei riko hiljaisuutta; haastateltava saattaa hyvinkin jatkaa, jos häntä ei keskeytä. Sivuraitteille keskustelua ei tietenkään sovi päästää. Kun materiaalia oli tarpeeksi, keskimäärin pari tuntia haastateltavaa kohti, mikä tarkoittaa kahta-kolmea päivysteemaa, suljin nauhurin ja vaihdoimme loppusanat. Käytin haastatteluissa nauhuria, mutta tein rinnakkaismuistiinpanot myös paperilla ja kynällä varmuuskopioksi. Nauhoitukseen ja valokuvaukseen on muistettava kysyä lupa (Lintula & Valkama, 2009).

Valokuvauksen sijoitin loppuvaiheeseen, koska poseeraukset ovat luonnollisempia, kun olemme jo tutustuneet ja tunnelma on rentoutuneempi. Viimeiseksi tarkistin yhteystiedot ja lupasin ottaa yhteyttä sekä kiitin haastattelusta. Haastatteluista minulle jäi mukava tunne, sillä aiheista oli helppo puhua. Ei ollut tarvetta kaivella epämiellyttäviä tai vaikeita aiheita, vaan haastateltava sai puhua siitä, mikä häntä kiinnostaa. Asenteet minua ja projektiani kohtaan olivat hyvin kannustavia ja oli mukavaa tavata muita ulkosuomalaisia myös yksityishenkilönä, ei pelkästään opinnäytetyöni takia. Uskon, että leppoisan tunnelman ansiosta kertomukset ovat persoonallisempia ja kokemuksista uskalletaan puhua suoraan ilman jännitystä tai kaunistelua.

5.5 Artikkelin tuottaminen haastattelun pohjalta

Alasilta (2012, 280–289) määrittää kirjoitustyölle kolme vaihetta, jotka ovat valmistautuminen, ensimmäisen tekstiversion kirjoittaminen ja viimeistely. Hän korostaa huolellisen editoinnin merkitystä. Editointiosuus oli itsellänikin aikaa vievin ja tuntui, että hiomista olisi riittänyt loputtomiin. Editointi pitää kuitenkin osata myös lopettaa ajoissa, jotta tekstin särmät ja luonteisuus säilyvät, eivätkä tekstit ala olla kliinisiä ja samalla muotilla tehtyjä.

Aluksi litteroin haastattelun. Tässä yhteydessä ei ollut mielekästä purkaa nauhoitukselta kirjalliseen muotoon pikkutarkasti esimerkiksi taukojen pituutta ja äänenpainoja, koska aikani oli rajallinen. Sen sijaan olennaista oli sanatarkkuus. Sanavalintoihin ja -järjestykseen keskittymällä sain mukaan persoonallisuutta: millaisia sanoja haastateltava käyttää, miten kertoo asiansa, mitä toistaa, mikä häntä naurattaa. Sitaatit ovat sanatarkkoja, mitä pidän itse tärkeänä. Nauhoitus vähentää väärinkäsityksiä, sillä siitä on helppo tarkistaa asioita. Yhdestä ilman nauhuria tehdystä haastattelusta huomaan ainakin itse oman persoonani tulevan esille miltei enemmän kuin haastateltavan. Mitä aiemmin haastattelun jälkeen aloitti artikkelin työstämisen, sitä helpompaa se oli. Mieli kuva ihmisen luonteesta ja olemuksesta oli tuoreena mielessä. Toimittaja Anu Partanen mainitsee, että juttua kirjoittaessa on kirjoitettava henkilöistä tunnistettavalla tavalla ja esimerkiksi polveileva puhetapa tai räväkkä olemus tulee ilmentää totuudenmukaisesti (Lintula & Valkama, 2009, 250). Tätä ohjenuoraa halusin teksteissäni noudattaa mahdollisimman hyvin.

Tekstiksi purkamani haastattelun tallensin sellaisenaan ja pidin muuttamattomana, jotta pystyin tarkistamaan, etten erota myöhemmissä vaiheessa esimerkiksi kommenttia asiayhteydestä. Narratiivisesta puheesta oli yleensä helppo ryhmitellä tekstiä teemoittain. Siirsin samaa aihetta käsittelevät tekstinpalaset saman väliotsikon alle, minkä perusteella jaoin haastattelua useammiksi erillisiksi päivityksiksi teeman perusteella sekä luonnostelin mahdollisia väliotsikoita. Nauhoitteen purku ja tekstin teemoittelu ovat rungon luomista, eivätkä lähelläkään valmista tekstiä. Huomasin yleensä tätä osuutta tehdesäni, mitä erityisen käyttökelpoisia ja kiinnostavia kommentteja haastateltavalla oli ollut. Tässä vaiheessa saatoinkin käydä kuvaamassa lisää, jos huomasin jotakin jutun kannalta tärkeää kuvitusta puuttuvan.

Seuraavaksi jalostin ryhmiteltyä tekstiä suorasanaiseen muotoon. Kirjoitin aihepiiri kerrallaan tekstiä valmiimmaksi. Tämä vaihe on raakaa työtä. Kirjoitin keskimäärin kolme versiota jokaisesta julkaistavasta jutusta ennen kuin se sai lopullisen muotonsa. Valitsin valmiiseen tekstiin sopivat kuvat ja keksin kuvatekstit. Ennen julkaisua lähetin haastateltavalle lopulliset versiot häntä koskevista teksteistä, jotta hän sai ehdottaa haluamiaan muutoksia ja tehdä oikaisuja. Korjauksien jälkeen siirsin tekstin julkaisualustalle Bloggeriin, lisäsin kuvat, tunnisteet ja hakutiedot ja lopulta julkaisin.

6 TULOKSEN TARKASTELU

Verkkojulkaisu on kokonaisuutena mielestäni saavuttanut tavoitteensa onnistuneesti, sillä blogini on saanut myönteistä palautetta lukijoilta, haastateltavilta ja toimeksiantajalta. Olen siihen myös itse tyytyväinen. Eniten palautetta olen saanut siitä, että jutut ovat hyvin kirjoitettuja ja mielenkiintoisia. SES-lehden oikolukija kommentoi tekstin olevan todella sujuvaa ja vaivatonta. Positiivista palautetta ovat saaneet varsinkin henkilöiden esittelyt, joissa kerron heidän elämästään Valenciassa ja siitä, miten he ovat sinne päätyneet. Tämä lämmitteää mieltäni, sillä olin määritellyt tyylini perustaksi oikeakielisyyden, tarinallisuuden ja persoonallisuuden, ja näitä asioita on palautteessakin huomioitu myönteisesti. En ollut asettanut tavoitteeksi mitään tiettyä lukijamäärää, mutta uskon, että asiasta kiinnostuneille olen pystynyt tarjoamaan kiinnostavaa ja hyödyllistä tietoa Valenciasta. Kolmen ensimmäisen kuukauden aikana blogi keräsi noin kaksi tuhatta lukukertaa ja sitä on luettu enimmäkseen Suomesta ja Espanjasta, mikä oli odotettavissa, sillä blogi on suomenkielinen ja siitä on tiedotettu Espanjan suomalaisten Facebook-yhteisöissä.

Haastateltavat ovat kommentoineet, että tunnistavat jutuista itsensä ja he ovat olleet päivityksiin tyytyväisiä. Merkittävältä väärinkäsityksiltä vältyttiin, sillä oikaisuihin ei tullut esiin suuria muutostarpeita teksteihin. Haastattelujen nauhoittaminen ja äänitteen purku oli mielestäni erittäin hyödyllistä ja tärkeää sekä luonteiden esiintuonnin että tarkkuuden kannalta. Aihevalinnat ovat riittävän monipuolisia, mikä on osittain sen ansiota, että haastateltavien demografinen jakauma ei ole yksipuolinen, vaan mukana on eri-ikäisiä ja eri sukupuolta edustavia ihmisiä eri elämäntilanteissa. Kehitysehdotus tähän olisi kuitenkin vielä lisäyksenä eläkeläisen haastattelu, sillä eläkeikäisiä ei joukossa ollut,

vaikka moni suomalainen viettää tai haaveilee viettävänsä eläkepäiviään Espanjassa.

Visuaalinen ilme on siisti ja valitsemani Blogger-julkaisualusta palvelee hyvin käyttötarkoitustani. Se on selkeä ja helppokäyttöinen myös mobiiliversiona.

Ammatillisen osaamisen tavoitteideni kannalta valokuvaustaitoni kehittyivät projektin myötä merkittävästi. Pehdyin aiheeseen ja tein tietoisesti harjoituksia oppiakseni yhä paremmaksi valokuvaajaksi. Tietämykseni verkkojulkaisuista ja blogiyhteisöstä kasvoi omakohtaisen kokemuksen myötä. Arvioin osaavani opinnäytetyöni takia viestiä sujuvammin verkossa ja tutustuneeni yleisimpien julkaisualustojen perusominaisuuksiin. Viestintä, kirjoittaminen ja henkilökuvaukset ovat minulle tärkeitä paitsi ammatillisten, myös henkilökohtaisten taitojeni osa-alueita. Vuorovaikutustaitoni kehittyivät, sillä olin tekemisissä useiden ennalta tuntemattomien ihmisten kanssa. Haastattelutaitojen opiskelusta ja harjoittamisesta on hyötyä missä tahansa vuorovaikutustilanteessa, sillä samat säännöt pätevät moniin kommunikaatiotilanteisiin: esimerkiksi rennon ja hyväksyvän tunnelman luominen, kuuntelemisen ja kysymisen merkitys ja kiinnostuksen osoittaminen ovat nyt minulla ikään kuin selkärangassa, koska tarkoituksella opiskelin haastattelutilanteen suunnittelua ja ohjaamista ja sain niistä erittäin hyvää harjoitusta blogini vuoksi.

Korjausehdotuksista tärkeimpänä nostan esiin aikataulun. Blogissa olisi lukijoiden kiinnostuksen ylläpidon takia erittäin tärkeää olla aktiivinen ja julkaista säännöllisesti, vaikka blogi olisi vain määräaikainen, kuten tässä tapauksessa (Korteso, 2014a, 89). Julkaisutahtini jäi merkittävästi jälkeen suunnitelmastani, sillä en purkanut haastatteluja riittävän nopeasti valmiiksi päivityksiksi. Olin yliarvioinut voimavarani tämän asian suhteen. Vaihto-opiskelu ulkomailla ja muutto takaisin Suomeen taas uuteen elämäntilanteeseen vaikuttivat huomattavasti kykyyni työskennellä tehokkaasti ja paneutua projektiin niin paljon kuin se olisi minulta vaatinut. Aliarvioin opinnäytetyön suunnitteluvaiheessa uuteen elämäntilanteeseen sopeutumisen, ulkomailla opiskelun ja asumisjärjestelyjen vaativuuden, mikä heijastui hetkellisesti heikentyneeseen itseni johtamiseen ja projektinhallintaan. Annoin itselleni liian epämääräisiä aikarajoja sekä pidin työtahdin turhan verkkaisena, vaikka minun olisi pitänyt rajata itselleni esimer-

kiksi viikon lukujärjestykseen selkeästi ajat, jotka on varattu blogille. En pystynyt priorisoimaan projektia, kuten olin ennalta toivonut, sillä muun asianhoidon ja stressin kasaantuessa blogi oli usein se, joka joutui väistymään tärkeysjärjestyksessä.

Kirjoitusvaiheeseen asti projekti pysyi hallinnassa hyvin, vaikka silloin aikaa oli suhteellisesti vähemmän käytössä. Tiesin kuitenkin, että minun on välttämättä tavattava kaikki Valenciassa asuvat henkilöt vielä ennen lähtöäni takaisin Suomeen. Selkeästi rajattu määräaika oli hyvä motivaation lähde ja syy priorisoida projekti tältä osin muiden tehtävien edelle. Viivästynyt julkaisuaikataulu olisi suurempi puute, jos blogini olisi aikaan sidottu eli kertoisi esimerkiksi tapahtumista reaaliajassa. Onneksi blogini aiheet eivät vanhene samalla tavalla kuin päivänpolttavat uutiset, vaan päivityksistä on yhtä paljon iloa ja hyötyä nyt kuin vielä vuoden tai kahden päästäkin. Blogin kannalta olisi ollut hyödyllistä, jos minulla olisi ollut enemmän käytännön kokemusta verkkoviestinnästä ja blogin ylläpidosta jo ennen Sinivalkoinen Valencia -blogin perustamista. Sain hyvää jälkeä aikaan, mutta riittävän tietämyksen hankkiminen esimerkiksi hakukoneoptimoinnista oli paikoin kovin työlästä.

Ehdin tehdä kaikki suunnittelemani haastattelut keväällä 2015 ja olen niiden kulkuun kokonaisuudessaan tyytyväinen aina haastateltavien etsinnästä haastattelujen sopimiseen, suunnitteluun ja tilanteen hallintaan asti kahta ensimmäistä haastattelua lukuun ottamatta. Kahdessa ensimmäisessä tapaamisessa en ollut vielä opiskellut riittävästi haastattelutilanteen johtamista, joten haastatteluista tuli pitkiä, polveilevia ja tieto oli hajanaista. Sain niiden pohjalta hyvät tekstit aikaiseksi, mutta kirjoitusvaihe oli hankalampi huolimattoman tiedonkeruun takia. Pohjatyön merkitys korostui tämän kokemuksen ansiosta myöhemmissä haastatteluissa.

Olen kiitollinen siitä, että aiheeni oli mielenkiintoinen ja nykyaikainen. Työn mielekkyys ja tavoitteet oli helppo pitää mielessä projektin joka vaiheessa. Projekti auttoi saamaan enemmän irti ulkomaanvaihdostani, koska sen takia minulla oli hyvä syy tutustua paikalliseen kulttuuriin ja tiedostaa jatkuvasti, mitä koin ja näin.

Työni on toimeksiantajaorganisaation toiveiden mukainen ja tukee itselleni tärkeitä ammatillisia tavoitteita kansainvälisyyden ja viestinnän osaamisalueita yhdistellen. Verkkajulkaisun toteuttaminen edellytti itsenäistä ja monipuolista työtä. Yhteydenpito toimeksiantajaan oli melko vähäistä, mutta sellaisenaan riittävää. Minua ei rajoitettu eikä valvottu liikaa, mutta sain kaipaamani työtä edistävän ohjauksen. Toimeksiantaja oli aktiivisesti apuna esimerkiksi blogin näkyvyyden hankinnassa ja kohderyhmän saavuttamisessa. Kokonaisuudessaan olen opinnäytetyöni aiheeseen, tuotokseen ja toimeksiantajaan tyytyväinen.

LÄHTEET

Alasilta, A. 2002. Verkkokirjoittajan käsikirja. Helsinki: Inforviestintä Oy.

Alasilta, A. 2012. Kirjoituskoulun vuosikirja 1. Helsinki: Scriptio Oy.

Aller Media. 2014. Suuri blogitutkimus. Saatavissa: http://www.aller.fi/wp-content/uploads/2014/11/Suuri_blogitutkimus_28.10.2014.pdf [viitattu 27.9.2015].

Blogger. 2015. Saatavissa: <https://www.blogger.com/> [viitattu 10.9.2015].

Dover, D. & Dafforn, E. 2011. Search Engine Optimization (SEO) Secrets.

John Wiley & Sons, Inc. E-kirja. Saatavissa:

https://kaakkuri.finna.fi/kyamk/Record/nelli29_kyamk.267000000121237 [viitattu 28.9.2015].

l'Anson, R. Travel Photography: A Guide to Taking Better Pictures. 2013. Lonely Planet Publications Pty Ltd. Saatavissa: <https://www-ellibslibrary-com.xhalax-ng.kyamk.fi:8443/book/9781743211397> [viitattu 22.9.2015].

Kortesuo, K. 2014a. Sano se someksi 1 – ammattilaisen käsikirja sosiaaliseen mediaan. Kauppakamari. E-kirja. Saatavissa: <https://www-ellibslibrary-com.xhalax-ng.kyamk.fi:8443//book/978-952-246-257-2> [viitattu 19.9.2015].

Kortesuo, K. 2014b. Sano se someksi 2 – organisaation käsikirja sosiaaliseen mediaan. Kauppakamari. E-kirja. Saatavissa: <https://www-ellibslibrary-com/book/978-952-246-303-6> [viitattu: 1.10.2015].

Lintula, A. & Valkama, M. 2009. Nuoren toimittajan eloonjäämisopas. Jyväskylä: Gummerus Kustannus Oy.

Luukkonen, M. 2004. Tekstiä tekemään! Kirjoittajan opas. Helsinki: WSOY.

Rusila, H. 2013. Nopeutta ja klikkejä laadun kustannuksella. Journalisti 11/2013, 14–15.

Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. 2005. Haastattelu: tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere: Vastapaino.

Sinivalkoinen Valencia-blogi. 2015. Saatavissa: sinivalkoinenvalencia.blogspot.com [viitattu 20.9.2015].

Suomi Espanja Seura Ry:n Facebook-sivut. 2015. Saatavissa: <https://www.facebook.com/SuomiEspanjaSeura?fref=ts> [viitattu 10.9.2015].

Suomi Espanja Seura Ry:n kotisivut. 2015. Saatavissa: <http://www.suomiespanjaseura.fi/fi/index.php> [viitattu 10.9.2015].

Tekijänoikeuslaki 8.7.1961/404.

Uimonen, T. 2010. Kirjoita kiinnostavasti. Management Institute of Finland Oy. E-kirja. Saatavissa: <http://www.ellibs.com/fi/book/978-952-5928-07-5> [viitattu 9.9.2015].

Våge, L., Stattin, E. & Nygren, G. 2005. Bloggtider. Tukholma: Stiftelsen Institutet för Mediestudier.

Wordpress. 2015. Saatavissa: <https://fi.wordpress.com/> [viitattu 10.9.2015].

Teksti ja kuvat: Karoliina Vitie

VALENCIA vaihto-opiskelijan silmin

Opinnot etenevät Espanjassa

Kansainvälisyys ja kielitaidon laajentaminen houkuttelivat minut opiskelemaan johdon assistenttityön ja kielten koulutusohjelmaan Kymenlaakson ammattikorkeakouluun. Tiesin heti, että haluan oppia espanjan kielen. Koko vuosi vaihto-opiskelijana kruunaisi osaamiseni. Käyn Suomessa joulunvietossa, ja silloin on kulunut 4 kuukautta Espanjaan muutosta. Nyt kun olen kotiutunut ja kielitaitoni on vahvistunut, alkavat espanjalai-

nen elämäntyyli ja kulttuuri paljastaa sa-laisuuksiaan.

Espanjassa vaihtoehtoni olivat Madrid ja Valencia. Valinta oli selvä, kun poikaystäväni Julius näytti kaupungit kartalta. Aloimme odottaa palmuja, meri-ilmaa ja toppatakitonta talvea.

Huoleni siitä, jääkö opinnoissa vaihdon takia jälkeen, osoittautui turhaksi. Kouluni Universitat Politècnica de València monipuolisesta tarjonnasta löysin mielekkäitä kursseja englanniksi ja es-

panjaksi. Sain vapaasti yhdistellä mieluisimpia kursseja eri vuosiluokkien päivä- ja iltatunneista. Laaja kampusalue on kuin oma kaupunginosansa palveluineen apteekista autokouluun ja kukka-kaupasta kahviloihin. Opiskelu on pääasia, mutta jätin lukujärjestykseni melko väljäksi, koska vaihdossa on tärkeää ko-kea muutakin kuin panttäystä.

Kiehtova Välimeren aarre

Valencia hurmasi minut kauneudellaan ja luonteellaan. Arvostan tunnelmaa, koska usein suurkaupungit muistuttavat kansainvälisyudessaan liikaa toisiaan. Vaikka Valencia on Espanjan kolmanneksi suurin kaupunki, se on pysynyt omalaatuisena. Kaupungin viilettä tasapainottaa Túrian kuivatetusta joenuomasta taitavasti maisemoitu ulkoilualaue, joka kulkee noin 10 kilometrin matkan keskuksien liepeillä. Puisto houkuttelee sekä turisteja että paikallisia lenkkeilijöitä ja piknikseureuita, ja se on edelleen lempipaikkani Valenciassa. Monipuolisuutta ja luonnonläheisyyttä lisää merenranta, joka on toinen suosikeistani.

Hintataso on Suomea halvempi, joten ulkona syöminen on opiskelijankin kukkarolle käypä ajanviette. Opettelin ennen lähtöä sekasyöjäksi 7 vuoden kasvissyönnin jälkeen, jotta pystyn nauttimaan Valencian ruokakulttuurista. Tapakset, paella ja meren herkut ovat olleet sen arvoisia. Espanjalaisia ruokia olen kokannut myös itse, koska sain vuokraisännältä tervetuliaislahjaksi reseptikirjan. Kaiken uuden keskellä on mukava huomata Suomesta tuttuja makuja: Fitness-murot, Mars-patukat ja Philadelphia-tuorejuusto löytyvät Mercadona-marketin hyllyiltä. Ainoastaan xylitol-purukumia pyysin postipaketina äidiltä.

Kotiutuminen kävi kivuttomasti

Etäisyys perheeseen ja kavereihin ei tunnu pitkältä, koska yhteydenpito on helppoa netissä. Viestittelimme aiemminkin ahkerasti kännykän WhatsApp-sovelluk-

Keskustan ulkopuolellakin on kauniita yksityiskohtia.

sella, eikä silloin ole merkitystä, onko välissä 20 vai 3000 kilometriä. Jatkuvan kuulumisten vaihdon takia ikävä ei ehdi tulla. Kissamme Kivipää ja Morso jäivät vanhemmilleni hoitoon, ja niitä kaipaan, koska yhteydenpito lemmikkeihin ei onnistu etänä.

Oletin byrokratian tai kulttuurierojen aiheuttavan hankaluuksia asunnon hankinnassa ja koulun aloittamisessa, mutta kaikki sujui vaivattomasti. Minulla oli kokemusta kodinhoidosta, ulkomaan matkailusta ja itsenäisestä asioiden järjestämisestä, mutta myös onnea matkassa. Olemme välttyneet niin taskuvarkailta, asuntohujareilta kuin lutikoiltakin.

Tyypillisesti vaihto-opiskelijat asuvat kimppekämpissä, mutta koska lähdin matkaan kahdestaan poikaystäväni kanssa, oma asunto oli luontevampi valinta. Vaihtovuosi on meille hieno yhteinen kokemus. Olemme oppineet yhteispeiliä, ja ilman Juliuksen suuntavaistoa olisin eksynyt usein. Uusiin kavereihin tutustumme koulun Erasmus-järjestön matkoilla muun muassa Saguntoon ja Albuferan luonnonpuistoon. Aluksi jutustelu oli kiusallista, mutta nyt olen jo rohkeampi. En pahoita mieltäni, jos tuttavuudesta ei tulekaan sydänystävää, vaan arvostan juttutuokioita sellaisenaan. Valencia on vastaanottanut minut lämpimästi, ja luvassa on vielä paljon kiinnostavia ihmisiä ja paikkoja. Onneksi saan jatkaa kevään ja kesän Valenciassa. Suurin kulttuurishokki on selätetty ja arki saatu rullaamaan, joten loppuajan voin nauttia seikkailusta.

Kirjoittaja on tradenomiopiskelija, joka tekee opinnäytetyönään Suomi-Espanja Seuralle toukokuussa 2015 alkavan verkkojulkaisun Valenciassa asuvista suomalaisista.

Kampus on suuri ja vilkas.

Koululla oli nähty vaivaa Halloween-koristeluihin.

Teksti ja kuvat: Karoliina Vitie

Elämää ja elokuvia Espanjassa Esittelyssä kielenkääntäjä ja tekstittäjä Antti Savinen

Savinen Centro de Traducciones on viilinan ytimessä, Valencian kaupungin vilkkaan Calle Colón -kauppakadun varrella. Portieeri ohjaa minut el señor Savisen luo neljänteen kerrokseen, jossa soitatan toimiston ovikelloa. **Antti Savinen** ottaa vieraat vastaan poskisuudelman ja vuolain tervehdyksin. Asetun odottamaan työpöydän viereen mustalle nahkasohvalle hetkeksi sillä välin, kun Antti

hyvästelee käymässä olleen asiakkaan. Haastattelun aikana puhelin soi vähän väliä. ”Tätähän tämä työ on, pälpätystä”, Antti nauraa. Välittömästi olemuksesta huomaa, että Antti on asunut Espanjassa jo vuosikymmeniä.

Seinille ripustetut julisteet ja lasten piirustukset tekevät kahden huoneen toimistotilasta kotoisan. Monenkirjavat muistilaput, pöytien paperipinot ja tehok-

kaan näköiset tietokoneet luovat toime-
liaan vaikutelman. Hallitsevin elementti on kuitenkin sangen mittava määrä talenteita. Ympäriällä on hyllymetreittäin dvd-levyjä, useita ulkoisia kiintolevyjä ja kasapäin oopperoiden käsikirjoituksia. Antti arvioi filmejä olevan toimistolla noin viisi tuhatta. Mukaan mahtuu muun muassa Islannin, Tšekin ja Slovakian koko tuotanto. Joukossa on varmasti harvinaisuuksia, sillä Antti kääntää ja tekstittää lähinnä festivaaleille, elokuva-arkistoille ja museoille ynnä muille ei-kaupallisille, kulttuuriin keskittyville tahoille. Työ vie Anttia reissuun ympäri Espanjaa noin kerran kuussa mitä mielikuvituksekkaimpiin elokuvan, teatterin ja oopperan tapahtumiin. Kesäkuussa Antti tekstitti elokuvat juutalaisten filmien festivaaleille ja heinäkuussa seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen Fire!!-elokuva-festivaaleille Barcelonassa. Elokuussa hän työskenteli Pohjois-Kataloniassa Castell de Peralada -oopperafestivaaleilla, jotka järjestetään historiallisissa maisemissa upean Peraladan linnan lähetyvillä. Tapahtuma muistuttaakin Antin mukaan Savonlinnan oopperajuhlaa. Marbellassa järjestetyistä venäläisten filmien festivaaleista Antille jäi mieleen kómpe-
lösti päälle puhutut esitykset. ”Espanjalainen dubbaus on ammattilaisten tekemää ja täydellistä, kun osaa kielen”, Antti vertaa.

Yritys on kestänyt sekä nousukauden huuman että laman laskusuhdanteet

Antti nauttii matkustelusta sekä töissä että vapaa-ajalla, eikä hänestä olisi pahitteeksi kiertää maata töiden merkeissä enemmänkin – ei kuitenkaan enää yhtä paljon kuin yrityksen kulta-aikaan. Antti oli tuolloin tien päällä jopa 200 päivää vuodesta, eli keikkamäärä oli yhtä kova kuin Paula Koivuniemellä suosionsa hui-
pulla.

Antti nauraa paljon ja hymyilee leveästi kertoessaan työstään ja perheestään.

Antilla on monta kaappia täynnä oopperoita. La Bohème, Taikahuilu, Figaron häät... Mitä saisi olla?

80-luvun lopulla Antti näki tilanteen olevan otollinen yrittäjäksi ryhtymiseen. Niinpä vuonna 1987 alkunsa sai ”Savinen Centro de Traducciones”, Espanjan valtion valtuuttama tekstitys- ja kielenkääntöyrittys. Idea omasta kielenkääntökeskuksesta syntyi paitsi intohimosta elokuvaan, myös sopivan markkinaraon takia. Ala oli ulkomaalaisten käsissä, eikä espanjalaisilla ollut tuolloin vastaavia yrityksiä. Antti on Suomen kansalainen, mutta oli muuttanut Suomesta Espanjaan jo 10-vuotiaana, joten hän tunsi hyvin paikalliset tavat ja sai luotua kontakteja. ”Olin viidentoista vuoden ajan käytännössä ainoa Espanjan ja Portugalin filmifestivaalien tekstittäjä”, Antti kertoo. ”Kerroin ylpeänä kavereille, kuinka Espanjassa pyöri joka päivä kaksi yritykseeni tekstittämää elokuvaa”, hän kehuu. Monopolin hallinta yksin oli raskasta, sillä Antti tekstitti tuolloin huikeat 700 elokuvaa vuodessa. Kun työ alkoi maistua puulta, hän palkkasi henkilökuntaa jakamaan työmäärää.

Tekstityspuolen lisäksi Antti tekee erityyppisiä käännöstöitä, kuten osakeyhtiön perustamiseen, asunnon ostoon ja kansalaisuuden hakuun liittyviä asiakirjoja ja esimerkiksi nettisivujen espanjan-

tai englanninkielisiä versioita. Ammattitaitoa tarvitaan, sillä espanjalaiset dokumentit laaditaan edelleen vanhahtavaan ja koukeroiseen tyyliin, jota Antti kutsuu osuvasti barokkikieleksi. Mitä virallisempi ja mitä korkeamman tahon asiakirja, sitä vaikeaselkoisempi ja mahtipontisempi se on.

Yrityksellä on yhä työntekijöitä Barcelonassa, mutta toiminta on nykyisin pienimuotoisempaa. ”Kaikkien valittama lama tuli minulle oikeastaan melko myöhään”, Antti sanoo, ”vasta silloin, kun Partido Popular nousi valtaan ja leikkasi kulttuurirahastoja.” Monet festivaalit ja oopperajuhlat olivat saamassa varansa niistä, mutta kun rahahanat lyötiin kiinni, kulttuuritapahtumat ja sitä myötä Antin työt vähenivät ankarasti. Myös kilpailua on nykyään enemmän, eikä esimerkiksi Madridista tarjota enää automaattisesti töitä Antille, sillä paikalliset yritykset ovat lähteneet mukaan leikkiin. ”Käännöstoimiston nousu ja tuho” olisi kuitenkin liioitellun dramaattisesti sanottu, sillä vaikeasta vaiheesta huolimatta yritys pysyy edelleen pinnalla. Sen valteina ovat verraton kokemus alalta, monipuolisuus, Espanjan tuntemus ja kestävät suhteet.

Antti Savinen

Antti Savisen käännöstoimistoon voit tutustua osoitteessa savinen.com

Elokuussa lomaillessaan Antti perheineen matkustaa autolla Euroopassa. Useimmiten he piipahtavat myös Suomessa. Kun Antti täytti 50 vuotta, perhe vietti juhluvuotta sen kunniaksi: juhlinta päättyi tänä kesänä Sveitsin vuorille samaan paikkaan, josta se oli edellisenä kesänä alkanut. Myös Espanja on tullut Antille läpikotaisin tutuksi. Hänen matkavinkkejään voit seurata etsimällä Facebookista ”Aito Espanja”-yhteisön.

Antin tumma ja temperamenttinen vaimo, Estefanía, on kiinnostunut makrobiotitisesta ruokavaliosta. Hän pitää Valencian Ruzafassa luomu- ja kasvisravintolaa, jonka löydät Facebookista hakemalla ”Bio Restaurante Tarta de Zanahoria”. Nimi tarkoittaa suomeksi porkkanakakkua.

Perheessä on kaksi Anttia, sillä Antin 9-vuotias poika on myös nimeltään Antti. Nimi jatkaa perinnettä useamman sukupolven ajalta. ”Poika joutuu nyt kokemaan saman kuin minä: aina saa olla tavaamassa”, Antti harmittelee. 8-vuotias tytär Vera sai käytännöllisemmän, kansainvälisen nimen. Lapset ovat englanninkielisessä koulussa ja kotikielenä on espanja. Joka toinen viikko he käyvät reilun parin tunnin matkan päässä Torreviejassa opiskelemaan suomen kieltä ja tutustumaan suomalaisiin tapoihin, kuten pääsiäisen, äitienpäivän ja juhannuksen viettoon.

Elokuvat pysyvät järjestyksessä kansioissa, joita toimistolla on tusinoittain.

